

รายงานการประชุมพุดมสภา
ครั้งที่ ๑๖/๒๕๖๕ วิสามัญ ชุดที่ ๑
 วันศุกร์ ที่ ๑๓ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๖๕
 ณ พระที่นั่งอนันตสมาคม

เริ่มประชุมเวลา ๑๔.๑๕ นาฬิกา

ประธาน พุดมสภา : วันนี้มีสมาชิกมาประชุม ๓๕ นายเป็นองค์ประชุมแล้ว ข้าพเจ้าขอเปิดประชุมต่อไป

ข้าพเจ้าขอแจ้งให้ที่ประชุมทราบว่าตามที่ข้าพเจ้าขออนุญาต โทรเลขไปถวายพระพรพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวในวันเฉลิมพระชนมพรรษา นั้น บัดนี้ ได้ทรงตอบมาแล้ว ข้าพเจ้าจึงขอแจ้งให้ที่ประชุมทราบ

สำหรับการประชุมนี้ทางสภาผู้แทนได้เพิ่มขึ้นเป็น ๓ วันต่อสัปดาห์คือในวันอังคาร วันพฤหัสบดี และวันเสาร์ ทางฝ่ายพุดมสภาเรานึกคิดว่าจะขอตูก่อนถ้ามีเรื่องมากก็จะประชุมเย็นหน่อย ถ้าหากว่าในตอนบ่ายจะพิจารณาไม่เสร็จก็อยากจะขอเพิ่มตอนเช้าอีก ซึ่งจะแจ้งให้ทราบทีหลัง

ต่อไปนี้เป็นร่างพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่(ฉบับที่ ๓) ซึ่งคณะกรรมการได้พิจารณาเสร็จแล้ว

ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไม่มี การแปรญัตติและไม่มี การแก้ไข แต่คณะกรรมการได้มีข้อสังเกตบ้างเล็กน้อย ขอเชิญกรรมการ

นายประทุม รมยานนท์ : ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ คณะกรรมการ ได้มีการพิจารณากันแล้ว แต่ก่อนที่จะได้พิจารณาในวาระที่สอง คณะกรรมการใคร่จะขอเรียนข้แจ้งเพื่อเป็นข้อสังเกตไว้ว่า ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ มีข้อบกพร่องอยู่บ้าง แต่คณะกรรมการก็ได้แก้ไข คงปล่อยให้เป็นไปตามร่างเดิม ทั้งนี้ เพราะเห็นว่า ถ้าหากว่าจะแก้ไขก็จะกลายเป็นว่าแก้ไขยุ่งย้อม แต่ถ้าไม่แก้ไขก็ต้องปล่อยให้ข้อบกพร่องนั้นเป็นไปเช่นนั้น ทั้งจะได้เรียนให้ทราบว่า มีข้อบกพร่องอย่างไร

ในมาตรา ๑๒ กำหนดคุณสมบัติของผู้ที่จะเป็นผู้ใหญ่บ้าน อน มาตรา ๘ ใช้คำว่าต้องรับโทษจำคุก ในมาตรา ๑๔

LIART

อนุมาตรา ๖ บุคคลผู้สมบัตินั้นเหมือนกันแต่ใช้คำพูดคนละอย่างนั้น บุคคลทั้งสองเดียวกันแต่ใช้คำว่ารับ อาญา จำคุกตั้งเป็นการผิดหลักในการเขียนกฎหมายอย่างยิ่ง ซึ่งคณะกรรมาธิการของสภาผู้แทนราษฎรและคณะกรรมาธิการแห่งสมานักดิ์ไม่น่าจะปล่อยให้ปรากฏตามรูปนั้นขึ้นมาเลย หนึ่งคุณสมบัตินั้นก็ไม่ได้บัญญัติถ้าจะปล่อยให้ให้ถือเอาคุณสมบัตินั้นของผู้ใหญ่บ้านแล้ว ก็น่าจะเขียนให้ชัดในการเขียนกฎหมายให้เข้าใจเอาเองนั้นไม่ถูกต้องตามลักษณะกฎหมาย แต่อย่างไรก็ดี ถ้าสภาเห็นว่าควรแก้ไขให้ถูกต้องกรรมาธิการก็พอใจ

ประธานพฤษสภา : เมื่อกรรมาธิการไม่ได้มีการแก้ไขก็ไม่มีโอกาสแก้ไขเพราะไม่มีใครแปรญัตติ เพราะฉะนั้นปัญหาต่อไปก็มีอยู่ว่า เมื่อกรรมาธิการตั้งข้อสังเกตมารัฐบาลก็น่าจะรับข้อสังเกตนั้นไปพิจารณาต่อไป และเมื่อไม่มีการแก้ไขก็ผ่านไป และแปรญัตติก็ไม่

พระยานิติศาสตร์ไพศาล : ในเรื่องถ้อยคำสภานี้ถือว่าถ้าไม่จำเป็นจริงๆ ก็ไม่แก้ไขไม่ใช่เห็นว่าบกพร่องแล้วปล่อยให้ไป แต่สำหรับเรื่องนักคิดเมื่อคดีจนถึง

ศาล ๆ ก็คงจะวินิจฉัยเข้าใจความหมายได้แม้เขียนถ้อยคำแตกต่างกันบ้างก็คงจะเข้าใจได้เพราะตามเนื้อความก็ไม่ได้ตั้งความถ้อยคำ เพราะฉะนั้นกรรมาธิการซึ่งเห็นว่าน่าจะปล่อยให้ไปเพื่อเป็นมารยาทอันดี คือว่าการแก้ไขถ้อยคำต่าง ๆ นั้นเราเป็นสภาสูง เมื่อแก้ไขไปแล้วก็เป็น การเสียเวลาที่จะต้องย้อนกลับไปพิจารณาอีก จึงเห็นว่าพอจะปล่อยให้ไปเพราะเมื่อคดีขึ้นศาลแล้วก็คงเป็นไปตามนี้แต่ในวิธีการร่างกฎหมายแล้วควรใช้ถ้อยคำอันเดียวในเมื่อมีความประสงค์อย่างเดียวกันเพราะเมื่อคดีขึ้นศาลแล้ว ทนายความอาจจะแย้งอย่างโน้นอย่างนี้อาจจะเป็นความกันได้ เพราะฉะนั้นจึงควรใช้ถ้อยคำอย่างเดียวกัน เพราะฉะนั้นจึงเห็นว่าไม่เป็นการเสียหาย กรรมาธิการเพียงแต่เห็นว่าผิดไวยากรณ์ หน้อย หรือผิดวิธีการ หน้อย จึงปล่อยให้ไป ตั้งนั้นจึงหวังว่าสภานี้คงจะปล่อยให้ไป เพราะอย่างสภาสูงในต่างประเทศพวกเวอร์คิงเขาไม่ค่อยมีการแก้กัน ตัวหนังสือก็ไม่ค่อยแก้

ประธานพฤษสภา : เมื่อไม่มีผู้ใดแปรญัตติและกรรมาธิการก็ไม่มี การแก้ไข ก็เป็นอันว่าวาระที่ ๒ ได้ผ่านไป เพราะฉะนั้นขอให้พิจารณา วาระที่ ๓ ต่อ

๑๗๐

ไป ท่านผู้ใดเห็นว่าควรจะส่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไปประกาศใช้เป็นกฎหมายตามระเบียบต่อไปได้ข้อใดโปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือเป็นเอกฉันท์

ประธานวุฒิสภา : ข้าพเจ้าขอ
เลิกประชุม

เลิกประชุมเวลา ๑๔.๒๕ นาฬิกา

คณะกรรมการตรวจรายงานการประชุม

หลวงอรรถกัลยาณวินิจ
ร.อ. ทิพย์ ประสานสุข ร.น.
แก้ว สิงหะเกษนทร์
สิริ ชาคินันท์
ทิน พรหมพิริกุล
อรุณ แสงสว่างวัฒนะ
ผูก ปาตธรรม
เชียน กาญจนพันธ์ุ
หลวงประสิทธิ์นรกรรม

ผู้ตรวจรายงานการประชุม

ชลอ อินทร
อาจันต์ อธิวาส
อรุณ โอปรัดรัมย์
วิชัย ธีรชาติ
มาณพ มณีโชติ
ประเทิม แท่งเพชร

ไพโรจน์ ชัยนาม

รักษาการเลขาธิการวุฒิสภา

พลเรือตรี ก.ป. ศรยุทธเสนี

ประธานวุฒิสภา

